

належить Закону № 996, тому як наслідок, дані ст. 55 Господарського кодексу України повинні бути узгоджені з новою редакцією Закону № 996.

По-третє, удосконалено порядок подання та оприлюднення фінансової звітності, передбачивши її подання підприємствами, що застосовують МСФЗ, в єдиному електронному форматі, а також зобов'язавши підприємства надавати копії фінансової звітності за запитом юридичних та фізичних осіб відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

По-четверте, з переліку принципів, що містяться в ст. 4 Закону №996, зникли принципи обачності, історичної (фактичної) собівартості та періодичності. Натомість з'явився принцип єдиного грошового вимірника, за яким вимірювання та узагальнення всіх господарських операцій підприємства у його фінансовій звітності здійснюється в єдиній грошовій одиниці. Проте з'являється можливість встановлення «інших принципів, визначених міжнародними стандартами або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі залежно від того, які з наведених стандартів застосовуються підприємством» [2, 3].

По-п'яте, визначено, що незначні недоліки, виявлені в первинних документах, не є підставою для невизнання господарської операції.

Також відповідно до положень Директиви ЄС № 2013/34/ЄС передбачається: складання фінансової звітності за МСФЗ підприємствами, які здійснюють діяльність з видобутку корисних копалин загальнодержавного значення; поширення дії закону на операції з виконання бюджетів та складання фінансової звітності про виконання бюджетів з урахуванням бюджетного законодавства; уточнення періоду складання проміжної фінансової звітності з метою забезпечення однозначності у визначенні періоду, за який вона складається; дозвіл не складати консолідовану фінансову звітність малим групам, які відповідають критеріям, передбаченим цим законопроектом; звільнення мікро- та малих підприємств від подання звіту про управління (для середніх підприємств передбачити невідображення у звіті про управління, так званої нефінансової інформації) [4, 5].

Отже, обгрунтувавши всі вищенаведені зміни, варто зазначити, що нова редакція Закону № 996 збільшить вплив і розширить сферу діяльності облікової політики в Україні та не оміне нормативно-законодавчі документи, в яких є невідповідності, не усунувши їх й не доопрацювавши законодавчу базу.

Список використаних джерел

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1996 № 996-14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
3. Закон України «Про внесення змін до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" щодо удосконалення деяких положень» від 05.10.2017 р. № 2164-VIII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
4. Директива 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності, що вносить зміни до Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС і припиняє дію Директиви Ради 84/253/ЄЕС / Міжнародний документ від 17.05.2006 № 2006/43/ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_844.
5. Бухоблік і звітність привели у відповідність до стандартів ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://minfin.com.ua/ua/2017/10/05/30298069>.
6. Облікові новачки – 2018: на що чекати бізнесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://devisu.ua/uk/accounting/6642-oblikovi-novatsiyi-2018-na-scho-chekati-biznesu>.

Романенко В.М., студентка 2 курсу магістратури, гр. МОАн-161
Науковий керівник – Акименко О.Ю., к.е.н., доцент
Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

ЗАХИСТ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ СТАРТАПІВ

Розвиток стартапів на сучасному етапі розвитку економіки України є важливим аспектом у підвищенні привабливості інвестиційного клімату країни, розвитку інноваційної діяльності та підтримці малого та середнього бізнесу. При створенні стартапу потрібно приділити велику увагу захисту прав на ідею і тому дана тема є досить актуальною. Дослідженням діяльності стартапів займалися як зарубіжні, так і вітчизняні вчені, а також бізнесмени, які починали власну діяльність із заснування стартапу. Найбільш відомими є праці таких науковців як Бланк С., Райнер Л., Ріс Е., Грехем П., Пітер Т., Дорф Б., Вонг Д., Бучацький Е., Казнок Б., Пономарев Д., Корнух О. В., Євсейчев А. І., Каширин А. І., Пікуль В. С., Мрихіна О. Б. та ін.

Стартап-компанія – нещодавно створена компанія (можливо, ще не зареєстрована офіційно, але планує стати офіційною), що будує свій бізнес на основі інновацій або інноваційних технологій, не вийшла на ринок або почала на нього виходити і що володіє обмеженими ресурсами.

З підвищенням зацікавленості у стартапах і стартап-компаніях в Україні стрімко збільшується кількість закладів, які допомагають людям реалізувати свої ідеї, набути знання заснування власної компанії, отримання фінансування чи виведення власного продукту на ринок. Часто виявляється, що розробники стартапів через брак досвіду та знань не можуть реалізувати свій проєкт чи знайти інвестора. Саме тому в останні кілька років популярності набувають стартап-школи. В результаті створюються нові установи та проводяться заходи, дотичні

до стартапів: стартап-нетворки, біржі інвестиційних проєктів, стартап-вікенди, стартап-битви, конкурси стартапів, школи створення стартапів[2].

Про захист інтелектуальної власності майбутнього стартапу потрібно замислюватися ще на початку створення ідеї, навіть якщо ідея здається безглуздою. Хоча на саму ідею охоронний документ отримати не можливо, то є інші шляхи захистити права. Об'єктами інтелектуальної власності на старті можуть бути: назва компанії, логотип, слоган, програмне забезпечення, інновація технологій, або ж звичайні фотознімки. Тому на самому початку, якщо ще по суті нічого патентувати, рекомендовано зареєструвати торгову марку, адже найчастіше найцінніший нематеріальний актив – це ім'я бренду. Цікавим є те, що при поданні заявки вже є змога використовувати логотип. При реєстрації торгової марки потрібно обов'язково перевірити, чи не зареєстрована (не подана чи на реєстрацію) схожа торгова марка, далі подати заявку на реєстрацію торгової марки у країнах, що є цікавими для стартапера. Також потрібно звернути увагу на кількість класів, яку потрібно зареєструвати, так як від цього залежить сума збору за подачу заявки, а надалі сума збору за торгову марку, чим більше класів – тим дорожче.

Якщо ж ще немає ідей про назву та логотип майбутньої компанії можна письмово описати свою ідею та отримати свідоцтво, і тоді вона стане об'єктом авторського права у якості твору, і вже буде закріплено певний пріоритет.

Найкращий варіант - це запатентувати стартап-проєкт. Вигоди патентування наступні:

- Привабливість вкладення інвестицій в стартап-проєкт, а також покращення взаємостосунків з інвесторами;
- Патенти забезпечують свободу в управлінні стартапом;
- Захист технології або продукту від викрадення та відтворення конкурентами;
- Зниження ризику патентного тролінгу.
- Можливість передачі прав третім особам (ліцензії, переуступка прав).

Патентний троль (англ. – patent troll), або патентний рейдер – це компанія або підприємець, чий бізнес полягає виключно в отриманні з добросовісного виробника товарів (який їх своєчасно не запатентував) і/або послуг ліцензійних або інших платежів за використання належних йому (тролеві) патентів[1].

При патентуванні стартаперу в першу чергу потрібно визначитися з країнами в яких буде реєструватися, оскільки патент має територіальний характер.

Список використаних джерел

1. Зловживання правом інтелектуальної власності (патентний тролінг) [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://ukrainepravo.com/scientific-thought/pravova-pozytsiya/zlovzhivannya-pravom-ntelektualno-vlasnost-patentniy-trol>.
2. Стартап [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Стартап>.

Сидоренко О.О., к.е.н., доцент,

доцент кафедри бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту
Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ СПІЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СУБ'ЄКТІВ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Розроблені національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі мають значні відмінності в методологічному забезпеченні обліку порівняно із забезпеченням до набуття їх чинності. Так, наприклад, національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 133 «Фінансові інвестиції» вводить у теорію та практику обліку бюджетних установ нове поняття, таке як спільна діяльність, що потребує відповідного дослідження з метою виявлення та вирішення можливих проблемних ситуацій, пов'язаних із її обліком.

Питання обліку в бюджетних установах у різний час досліджували такі вчені: Атамас П.Й., Бутинець Ф.Ф., Джога Р.Т., Остап'юк Н.А., Остапчук Т.П., Свірко С.В., Сисюк С.В., Сінельник Л.М. та інші [1-3; 7-8;]. Проте, незважаючи на значний доробок вищезазначених науковців, питання обліку спільної діяльності в суб'єктів бухгалтерського обліку в державному секторі з урахуванням нових національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі залишаються маловивченими.

Насамперед потребують дослідження питання щодо визнання та відображення в обліку активів, зобов'язань, доходів та витрат, що пов'язані з провадженням спільної діяльності.

Методологічні засади обліку спільної діяльності в бюджетних установах визначені національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку в державному секторі 133 «Фінансові інвестиції», затвердженим Наказом Міністерства фінансів України від 08.05.2012 № 568 (далі НП(с)БОДС 133 «Фінансові інвестиції»). Згідно з яким:

1. Кожний учасник спільної діяльності без створення юридичної особи відображає у своїх облікових регістрах (на окремих рахунках аналітичного обліку) і у фінансовій звітності:

а) активи, задіяні у спільній діяльності, які він контролює, або свою частку у спільно контрольованих активах;

б) зобов'язання, які він узяв для провадження цієї діяльності;